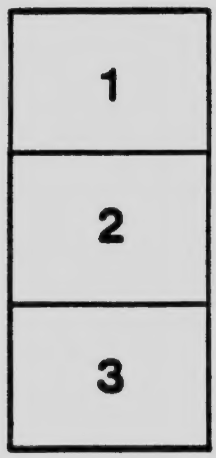
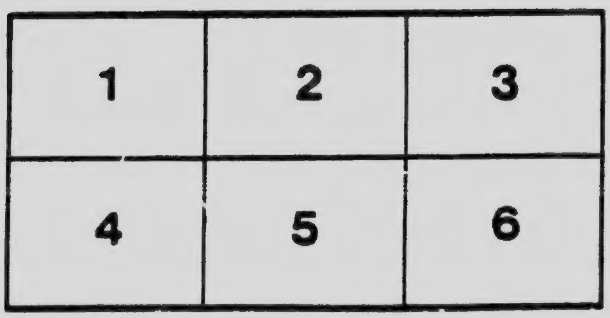

1
2
3

1
2
3

1
2
3
4
5
6

המחיר 10 סנט. No. 4 מחברת

מחברת.

מתודה ללמד את הכתיבה העברית.

סריה של ארבע מחברות.

מאת י. פיגלער, הלוי.

FIGLER'S HEBREW WRITING METHOD.

שם התלמיד..

בית-ספר.............. מחלקה..............

כתבת התלמיד..

דבר אל המורים.

המטרה העיקרית של המחברות האלו, היא ללמד את הכתב יחד עם הלשון.—

„לא המדרש העיקר אלא המעשה" בכלל הזה אנו — המורים — צריכים להשתמש בלמדנו את תלמידנו.

הן, כלנו יודעים כמה קשה לילדים בני שש ושבע שנים לרכוש שפה זרה, ובפרט כאן באמריקא, בארץ אשר כמעט כל כוחותיהם — של התלמידים — נתונים לשעוריהם האנגליים, ורוב התלמידים אינם מכינים בעצמם את שעוריהם — כונתי אל העברית.

בשימי זאת אל לבי ערכתי את המחברות האלו להקל מהמורים וגם מהתלמידים, כי בכתב התלמיד פעמים רבות כל מלה ומלה, ילמד את הכתב היפה, וישנן על ידי זה את שעוריו, ויחד עם זה, ילמד לדעת גם את ההקראה (דיקטאנט) של המלים העבריות.

במתודה הזאת השתמשתי בבית ספרי במשך שנים רבות וראיתי ברכה בעמלי. ולמען יוכלו כל המורים להשתמש במחברותי האלו סדרתי את המחברות על פי הסדר הזה:—

מחברת א" וב" ערוכות להשתמש בגני ילדים ולמתחילים, עם הרבה ציורים המושכים את לב התלמיד, לעבור עליהם בעפרון או בעט, גם משפטים קצרים לחנוך עד אשר ידע התלמיד את כל האותיות האלף־בית עם הרבה מלים שרוב המורים משתמשים בהן.

המחברת השלישית והרביעית מכילות דוגמאות לנטיות השמות והפעלים עם הרבה חנוכים. אם ימצאו המורים חפץ במחברותי להקל מעליהם את עבודתם, ולעזור לתלמידיהם לרכוש את השפה ואת הכתיבה הנכונה, והיה זה שכרי.

הנני פונה עתה בבקשה אל המורים, כי אם ימצאו במחברות האלו מגרעות או תקונים הראויים לפי דעתם להעשות בהן שיעירוני על זה, למען אוכל לתקן במהדורה השנית מה שפגמתי, ואסיר תודה אהיה לכל אשר יעזור לי בבקרתו. הערות אחדות הנוגעות אל התנאים הנחוצים לכתיבה יפה, כמו: ישיבת התלמיד, אחיזת העט וכדומה, ימצאו המורים על הטבלאות של מחברותי לכתיבה היהודית.

בברכת התחיה

י. פיגלער, הלוי

שנת התרע"ט — מאנטרעאל, קנדה

אֲנִי, אַתָּה, אַתְּ. הוּא, הִיא. אֲנַחְנוּ, אַתֶּם-ן, הֵם-ן.

אֲנִי, אַתָּה, אַתְּ. הוּא, הִיא. אֲנַחְנוּ, אַתֶּם-ן, הֵם-ן.

(נקבה)

עַתָּה אֲנִי כּוֹתֶבֶת, אַתְּ כּוֹתֶבֶת, הִיא כּוֹתֶבֶת.

עַתָּה אֲנִי כּוֹתֶבֶת, אַתְּ כּוֹתֶבֶת, הִיא כּוֹתֶבֶת.

עַתָּה אֲנִי כּוֹתֵב, אַתָּה כּוֹתֵב, הוּא כּוֹתֵב.

עַתָּה אֲנִי כּוֹתֵב, אַתָּה כּוֹתֵב, הוּא כּוֹתֵב.

עַתָּה אֲנַחְנוּ כּוֹתְבוֹת, אַתֶּן כּוֹתְבוֹת, הֵן כּוֹתְבוֹת.

עַתָּה אֲנַחְנוּ כּוֹתְבוֹת, אַתֶּן כּוֹתְבוֹת, הֵן כּוֹתְבוֹת.

FIGLER'S HEBREW WRITING METHOD.

עַתָּה אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים, אַתֶּם כּוֹתְבִים, הֵם כּוֹתְבִים.

עַתָּה אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים, אַתֶּם כּוֹתְבִים, הֵם כּוֹתְבִים.

אֶתְמוֹל אֲנִי כָּתַבְתִּי, אַתְּ כָּתַבְתְּ, הִיא כָּתְבָה.

אֶתְמוֹל אֲנִי כָּתַבְתִּי, אַתְּ כָּתַבְתְּ, הִיא כָּתְבָה.

אֶתְמוֹל אֲנִי כָּתַבְתִּי, אַתָּה כָּתַבְתָּ, הוּא כָּתַב.

אֶתְמוֹל אֲנִי כָּתַבְתִּי, אַתָּה כָּתַבְתָּ, הוּא כָּתַב.

אֶתְמוֹל אֲנַחְנוּ כָּתַבְנוּ, אַתֶּן כְּתַבְתֶּן, הֵן כָּתְבוּ.

אֶתְמוֹל אֲנַחְנוּ כָּתַבְנוּ, אַתֶּן כְּתַבְתֶּן, הֵן כָּתְבוּ.

אֶתְמוֹל · אֲנַחְנוּ כָּתַבְנוּ, אַתֶּם כְּתַבְתֶּם, הֵם כָּתְבוּ .

אֶתְמוֹל · אֲנַחְנוּ כָּתַבְנוּ, אַתֶּם כְּתַבְתֶּם, הֵם כָּתְבוּ.

מָחָר נִכְתֹּב, תִּכְתְּבוּ, תִּכְתֹּבְנָה, יִכְתְּבוּ, תִּכְתֹּבְנָה.

מָחָר נִכְתֹּב, תִּכְתְּבוּ, תִּכְתֹּבְנָה, יִכְתְּבוּ, תִּכְתֹּבְנָה.

מָחָר אֶכְתֹּב, תִּכְתֹּב, תִּכְתְּבִי, יִכְתֹּב, תִּכְתֹּב.

מָחָר אֶכְתֹּב, תִּכְתֹּב, תִּכְתְּבִי, יִכְתֹּב, תִּכְתֹּב.

עִמִּי, עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמְּכֶם-כֶן, עִמָּם-ן.

עִמִּי, עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמְּכֶם-כֶן, עִמָּם-ן.

הַצִּוּוּי : כְּתֹב, כִּתְבִי, כִּתְבוּ, כְּתֹבְנָה .

הַצִּוּוּי : כְּתֹב, כִּתְבִי, כִּתְבוּ, כְּתֹבְנָה

פָּרָה: פָּרָתִי, פָּרָתְךָ, פָּרָתֵךְ, פָּרָתוֹ, פָּרָתָהּ.

פָּרָה: פָּרָתִי, פָּרָתְךָ, פָּרָתֵךְ, פָּרָתוֹ, פָּרָתָהּ.

עֵטַי, עֵטֶיךָ, עֵטַיִךְ, עֵטָיו, עֵטֶיהָ, עֵטֵינוּ, עֵטֵיכֶם-כֶן, עֵטֵיהֶם-הֶן

עֵטַי, עֵטֶיךָ, עֵטַיִךְ, עֵטָיו, עֵטֶיהָ, עֵטֵינוּ, עֵטֵיכֶם-כֶן, עֵטֵיהֶם-הֶן

פָּרוֹתַי, פָּרוֹתֶיךָ, פָּרוֹתַיִךְ, פָּרוֹתָיו, פָּרוֹתֶיהָ,

פָּרוֹתַי, פָּרוֹתֶיךָ, פָּרוֹתַיִךְ, פָּרוֹתָיו, פָּרוֹתֶיהָ,

פָּרָתֵנוּ. פָּרַתְכֶם, פָּרַתְכֶן, פָּרָתָם, פָּרָתָן:

פָּרָתֵנוּ. פָּרַתְכֶם. פָּרַתְכֶן, פָּרָתָם. פָּרָתָן.

לִי, לְךָ, לָךְ, לוֹ, לָהּ, לָנוּ, לָכֶם, לָכֶן, לָהֶם, לָהֶן.

לִי, לְךָ, לָךְ, לוֹ, לָהּ, לָנוּ, לָכֶם, לָכֶן, לָהֶם, לָהֶן.

פָּרוֹתֵינוּ, פָּרוֹתֵיכֶם, פָּרוֹתֵיכֶן, פָּרוֹתֵיהֶם, פָּרוֹתֵיהֶן.

פָּרוֹתֵינוּ, פָּרוֹתֵיכֶם, פָּרוֹתֵיכֶן, פָּרוֹתֵיהֶם, פָּרוֹתֵיהֶן

אֶת : אוֹתִי, אוֹתְךָ, אוֹתֵךְ, אוֹתוֹ, אוֹתָהּ.

אֶת : אוֹתִי, אוֹתְךָ, אוֹתֵךְ, אוֹתוֹ, אוֹתָהּ.

עִמִּי, עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמָּכֶם-ן, עִמָּם-ן.

עִמִּי, עִמְּךָ, עִמָּךְ, עִמּוֹ, עִמָּהּ, עִמָּנוּ, עִמָּכֶם-ן, עִמָּם-ן.

כַּה, סַל, שַׂכִּין, גַּלְגַּל, עֵץ, כַּף, סֻכָּה, מוֹרָה, תַּלְמִידָה.

כַּה, סַל, שַׂכִּין, גַּלְגַּל, עֵץ, כַּף, סֻכָּה, מוֹרָה, תַּלְמִידָה.

יכתוב התלמיד את נטיות השמות, עפ"י הדוגמאות דלמעלה.

אוֹתָ-נוּ, אֶתְ-כֶם, אֶרְ-כֶן, אוֹתָ-ם, אוֹתָ-ן.

אוֹתָנוּ, אֶתְכֶם, אֶתְכֶן, אוֹתָם, אוֹתָן.

פָּקַד, שָׁמַר, זָכַר, שָׁבַר, מָלַךְ, לָמַד, שָׁכַב, בָּחַר.

פָּקַד, שָׁמַר, זָכַר, שָׁבַר, מָלַךְ, לָמַד, שָׁכַב, בָּחַר.

יכתוב התלמיד את נטיות הפעלים בבינוני, עבר, עתיד, צווי, ובכל הגופים, עפ"י הדוגמאות דלמעלה.

שְׁמוֹת הָאוֹתִיּוֹת:					
א	א	אָלֶף	ם	ם	מֵם סוֹפִי
בּ	בּ	בֵּית	נ	נ	נוּן
ב	ב	בֵית	ן	ן	נוּן סוֹפִי
ג	ג	גִּימֶל	ס	ס	סָמֶךְ
ד	ד	דָּלֶת	ע	ע	עַיִן
ה	ה	הֵא	פּ	פּ	פֵּא
ו	ו	וָו	פ	פ	פֵא
ז	ז	זַיִן	ף	ף	פֵא סוֹפִי
ח	ח	חֵית	צ	צ	צַדִי
ט	ט	טֵית	ץ	ץ	צַדִי סוֹפִי
י	י	יוּד	ק	ק	קוּף
כּ	כּ	כָּף	ר	ר	רֵישׁ
כ	כ	כָף	שׁ	שׁ	שִׁין
ך	ך	כָף סוֹפִי	שׂ	שׂ	שִׂין
ל	ל	לָמֶד	תּ	תּ	תָּו
מ	מ	מֵם	ת	ת	תָו

שְׁמוֹת הַתְּנוּעוֹת:

ָ	קָמַץ	וּ	שׁוּרֶק
ֵ	צֵירֵה	ַ	פַּתַח
ִ	הִירֶק	ֶ	סֶגֹל
וֹ	הוֹלֶם	ֻ	קֻבּוּץ
ְ	שְׁוָא	ֳ	חֲטַף קָמַץ
ֲ	חֲטַף פַּתַח	ֱ	חֲטַף סֶגֹל

לחנוך

ו א ה נ שׁ ח ט ס ק תּ ן צ ך ץ

ף ס ל פ ג ע ד ב י ר שׁ ת ז כּ מ

פּ כ בּ ו מ י א ע ל ר פ שׂ נ ס ט

ד ז ה ם ן ף בּ ק כ שׁ ך ץ צ ג פּ ב

תּ כּ ח ת ַ ָ ֶ ִ ְ ֵ

ֻ וּ אוֹן ִ ְ ֵ וֹ ַ ָ ֶ ִ ַ

א — א	ו — ו	כ — כ	ע — ע
ב — ב	ז — ז	ל — ל	פ — פ
ג — ג	ח — ח	מ — מ	צ — צ
ד — ד	ט — ט	נ — נ	ק — ק
ה — ה	י — י	ס — ס	ר — ר
ך — ך	ן — ן	ץ — ץ	ש — ש
ם — ם	ף — ף		ת — ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ך ל מ ם נ ן ס ע פ ף צ ץ ק ר ש ת — א ה ח ע ח ע ל

ל ב כ ס ם ש ל ך כ י ח ז ו ה ד ג ב א ם ש ר ק ל פ ע ם ן כ ס ת

שרייבט נאך פראספעקטען און סאמפעלס (פריי)

FIGLER'S JEWISH WRITING METHOD

חדשי השנה. והמועדים החלים בהם:

ניסן: ט"ו — יום א' דפסח; ט"ז — יום ב' דפסח (התחלת ספירת העמר); י"ז, י"ח, י"ט, כ' — חול המועד פסח; כ"א — ז' של פסח; כ"ב — ח' של פסח (הזכרת נשמות).

אייר: י"ח — ל"ג בעמר.

סיון: ו' — יום א' דשבועות; ז' — יום ב' דשבועות (הזכרת נשמות).

תמוז: י"ז — צום „שבעה עשר בתמוז".

אב: ט' — צום „תשעה באב"; ט"ו — יום חמשה עשר באב.

אלול: כשבוע האחרון — „ימי הסליחות".

תשרי: א', ב' — ימי ראש השנה; ג' — צום גדליה; י' — יום הכפורים (הזכרת נשמות); ט"ו — יום א' דסוכות; ט"ז — יום ב' דסוכות; י"ז, י"ח, י"ט, כ' — חול המועד סוכות; כ"א — הושענא רבה; כ"ב — שמיני עצרת (הזכרת נשמות); כ"ג — שמחת תורה.

מרחשון: אין בו „יום טוב".

כסלו: כ"ה — מתחילים ימי „חנוכה". שהם שמונה ימים, ונגמרים בימים הראשונים שבחדש „טבת".

טבת: א'. ב' — ימי „חנוכה" האחרונים; י' — צום „עשרה בטבת".

שבט: היום החמשה עשר לחדש שבט יום שמחה הוא „ראש השנה לאילנות".

אדר: י"ג — תענית אסתר; י"ד — פורים; ט"ו — „שושן פורים".

אדר שני (בשנה „מעוברת"): י"ג — תענית אסתר; י"ד — פורים; ט"ו — „שושן פורים" (ואז ב„אדר ראשון": י"ד — „פורים קטן"; ט"ו — „שושן פורים קטן").

ימים טובים: ראש השנה, יום כפור, סכות, שמיני עצרת, שמחת תורה, חנוכה, חמשה עשר בשבט, פורים, פסח, ל"ג בעומר, שבועות, חמשה עשר באב.

צומות: — צום גדליה, עשרה בטבת, כ' סיון, שבעה עשר בתמוז, תשעה באב.

ארבע רוחות השמים: — מזרח, מערב, צפון, דרום.

ארבע תקופות השנה: — אביב, קיץ, סתיו, חרף.

זונטאג,	מאנטאג,	דינסטאג,	מיטוואך,	דאנערשטאג,	פרייטאג,	} שבת.
יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום ששי	